ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7635
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1937

Σελήνη 16 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλιοῦ 6.40 Δύσις 6.29. Ματρώνης ὁσίας

ΜΕΤΑ ΤΗΝ 20ΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ

ΤΙ ΘΑ ΑΝΑΦΕΡΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΚΟΤΖΙΑ

Αἱ συγκεντρωθεῖσαι μέχρι τῆς στιγμῆς πληροφορίαι τὰ ὑπεβλῆθέντα ὑπομνήματα τῶν διαφόρων δήμων, κοινοτήτων καὶ ὀργανώσεων εἰς διεξαχθεῖσαν συζητήσιν κατὰ τὴν μακρὰν καὶ γεμάτην περιοδείαν καὶ γενικώτερον ἡ αὐτεπόσωπος ἐξέτασις τῶν ἀναγκῶν τῶν κεφισσοτέρων ὀργανισμῶν τῆς αὐτοδιοικήσεως. δημιουργοῦν ἐντύπωσιν βαθεῖαν, ἰδίᾳ δὲ σκέψεις ἴσως καὶ μελαγχολικὰς διὰ τὴν κατάστασιν τῆς Πελοποννήσου.

Ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἐκ πρώτης ὄψεως ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἀντίληψιν, ἐκείνα ποὺ προκαλοῦν τὴν προσοχήν καὶ ἐκείνα ἅτινα μετὰ ἐξέτασιν βαθυτέραν φέρουν σκέψεις καὶ ἀνησυχίας, διαγράφουν μίαν εἰκόνα τῆς Πελοποννήσου ἱκανὴν νὰ ἐμφανίσῃ ἑλληνίζον τὸ παρελθόν.

Παντοῦ μία ἐγκληματικὴ ἀστοργία, μία ἐγκαταλείψις καὶ συγχρόνως ἀλλοῦ μία κατανομὴ τῆς στοργῆς, ἡ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Κράτους κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὴν ἀγανάκτησιν, λόγῳ τῆς ἀνισότητος τῆς τοιούτης κατανομῆς. Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως αὐτῶν ἐκείνα ποὺ προκαλεῖ τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς περιοδείας εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς ἐλλείψεως οἱουδήποτε φαρμάκου, οἱασδήποτε κετοθύνσεως καὶ πρὸ παντὸς τῆς ἀπολύτου ἀφανίσεως κρατικῆς ἐμφανίσεως ὑπὸ εἰδικῆς ἐπωνυμίας καὶ ἂν ἐξαιρεθῇ τὸ Κράτος. Μὲ ἄλλας λέξεις ἡ Πελοποννήσος ἐμφανίζεται ἀζμία ἀρχόντισσα παλαιᾶς ὡραίας ἐποχῆς γεμάτη ἀρρώστειες, ἐνδεδυμένη μὲ κουρέλια καὶ τὸ μόνον τὸ ἀποῖον τῆς μένει εἶναι ἡ φωνὴ τῆς κυριότητος.

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀτομῶν προκύπτει τὸ πρῶτον ἐρώτημα:

Πῶς ἕνας λαὸς τόσον εὐφυὴς ὡς οἱ κάτοικοι τοῦ Μωρᾶ, λαὸς γεμάτος ἐργατικότητα, ἐνθουσιασμὸ, πατριωτισμὸ, ἰδίᾳ δὲ ἐξαιρετικὴν ἐθερατικότητα, ἠνέχθη ἐπὶ τόσα ἔτη τὴν ἐκμετάλλευσίν του εἰς σημεῖον ὥστε νὰ ἐμφανίζεται σὰν ραγιᾶς ὑπηρετῶν αὐθέντη; Τὸ ἐρώτημα δὲν σταματᾶ ἐδῶ. Καθ' ὅλην μὴν διαδρομὴν μου ἀνὰ τὴν Πελοποννήσον καὶ εἰς κάθε βῆμα μου καὶ μετὰ ἑκάστην ἄλλλον εἰς ἐνδουσιασμὸν— ὑμνᾶται νὰ εἰπῶ— ἐκδήλωσιν τοῦ λαοῦ τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Νέου Κράτους, διηρωτώμην: Ἐὰν δὲν ἀπεφάσιζεν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς νὰ σταματήσουν ἀπὸ τὸν κατήφορο τὴν Ἑλλάδα τὴν 4ην Αὐγούστου, θὰ ἔμεναν οἱ Πελοποννήσιοι ἀκόμη εἰς τὴν παθητικὴν θέσιν τῶν ὑφιστῶν τῆς ἐκμεταλλευόσεως τῶν ὑποσχομένων καὶ μὴ πραγματοποιούντων καὶ θὰ ἔφηναν τὸν ἑαυτόν τους νὰ καταρρεύσῃ καὶ μάλιστα σύντομα—αὐτὴ θὰ ἦτο ἡ ἐξέλιξις τῶν—καὶ θὰ ἀφίναν τὴν Πελοπόνησον νὰ σβύσῃ; Μὲ τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐρωτημάτων δὲν εὕρον ἀπάντησιν.

***

Ἡ Πελοπόννησος, ἰδίως τὴν χωρὶς, πάσχουν. Ἡ ἐλονεία, ἡ σύριλίς, ἡ ἐλλειψις τῆς συγκοινωνίας, ἡ ἐλλειψις τοῦ σχολείου, τοῦ διδασκάλου, ἡ ἐλλειψις ὑφιφῶν, ἡ ἐλλειψις τῶν ἔργων προστασίας τῶν ἀπὸ πλημμύρας, ἡ ἐλλειψις ὑδραυλικείων ποσίμου ὕδατος, στοιχειωδῶν ἀρδευτικῶν ἔργων, ἡ ἐλλειψις γῆς πρὸς κυρτέραν καλλιέργειαν, ἡ ἀπόδοσις γαιῶν δὶα τῆς ἐκτελέσεως ἔργων τεχνικῶν καὶ τόσα ἄλλα, ἐκτύπησαν κατάπτυστα τὴν ζωὴν τῆς Πελοποννήσου. Ἴλιγγος ἐκ τῶν ἀναγκῶν, καταπληκτικὴ αἰ ἀπαιτήσεις.

Ἡ ἔρευνα τῆς στιγμῆς εἰς τὰς τριακοσιάδας καὶπλέον ὑπομνήματα ἅτινα ἔχω εἰς χεῖρας μου, βλέπω ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἀναγκῶν, ἰδίᾳ δὲ καὶ τὴν σοβαρότητα αὐτῶν, ἀλλὰ συγχρόνως διαισθάνομαι τὸ καταπληκτικὸν ἀνῶν χρημάτων ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῶν. Εὐρίσκομαι πραγματικὰ πρὸ ἑνὸς ἀδιεξόδου. Ἀπὸ τὴ μιὰ μερὶα ἡ ἀνάγκη νὰ ζήσῃ ἡ Πελοπόννησος, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ καταπληκτικὸς ἔγκος τῶν δικαίων ἀπαιτήσεων. Ἀπ' ἐδῶ ἡ αἰτησις τῆς ζωῆς, ἀπ' ἐκεῖ ἡ ἀνάγκη ἀντιμετωπίσεως ποσοῦ χρηματικοῦ δυσανάλογου πρὸς τὰ οἰκονομικὰ πλαίσια τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ δίλημμα σκληρὸν καὶ ἀδυσώπητον, ἀλλὰ ἡ πίεσις ἐκ τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐξετάσεως πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεων ἰσχυρά. Πάντως τὸ πρῶτον ἀγαθὸν ὅπερ προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ἐπὶ τέλους ἐξηκριβώθη μία ἀλήθεια ἰσον πικρὰ καὶ ἂν εἶναι. Ἠλέγχθησαν αἱ ἀνάγκαι, ἐξητάσθη ὁ ἀσθενὴς, διεγνώσθη ἡ ἀσθένεια "Ὅταν γνωρίζουμε τὸ νόσημα πρέπει νὰ εὕρωμεν τὰ φάρμακα ἅτινα δι' ἕνα τόσον βαρύτατα ἀσθενοῦντα εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθοῦν... εἰς δόσεις μικρὰς ὅσας ὁ φαρμακοποιὸς διαθέτει.

Θὰ ὑποβάλω εἰς τὸν ἀρχηγὸν σκῳῆ πορίσματα τῆς ὅλης μελέτης. Θὰ καταρτίσω χάρτην τῆς Πελοποννήσου ὅπου θὰ σημειώσω ὅλας τὰς ἀνάγκας. Ταύτας θὰ ὑπολογίσω καὶ θὰ προσέγγισιν καὶ μετὰ τὸν ὑπολογισμὸν θὰ γίνῃ ἀνακατάταξις τῶν ἀναγκῶν κατὰ βαθμὸν ἀνάγκης, σοβαρότητος αὐτῆς, ἰδίᾳ δὲ κατὰ ὑπολογισμὸν ἐξυπηρετήσεως τῆς ἀνάγκης αὐτῆς ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν ὅλην προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῆς ζωῆς τῆς Πελοποννήσου. Οὕτω θὰ ἔχωμεν ἀμέσως, διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πελοποννήσου, τὴν πλήρη εἰκόνα τῶν ἀναγκῶν καὶ συγχρόνως τὸ τί θὰ στοιχίσῃ ἡ Πελοπόννησος διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας της.

Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς μελέτης αὐτῆς εἶναι πλέον εὔκολον νὰ χαράξῃ ὁ ἀρχηγὸς τὰς κατευθύνσεις του καὶ νὰ ὁρίσῃ τὰς περιόδους τὰς χρονικὰς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν. Δι' ἐμὲ δὲν ἔχει οὐδεμίαν σημασίαν τὸ ἐὰν θὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ ἀνάγκη σήμερον ἢ αὔριον ἢ μετὰ πέντε χρόνια ἢ μετὰ δέκα, ἀφ' ἧς στιγμῆς θὰ γνωρίζω τὸ τί διαθέτω ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ πότε χρονικῶς δύναμαι νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἀνάγκην ταύτην. Βέβαια δὲν εἶναι μόνον τὰ ἔργα ποὺ θὰ ἀνυψώσουν τὴν Πελοπόννησον Θὰ ἤμην πολὺ ὀλιγτὴς ἐὰν ἐσκεπτόμην μόνον τὴν ἱκανοποίησιν τῶν τοιούτων ἀναγκῶν. Ἡ Πελοπόννησος ἔχει ἀνάγκην μιᾶς γενικωτέρας τονώσεως πνευματικῆς, εὐρυτέρας κοινωνικῆς προνοίας, ἐνισχύσεως τοῦ παιδιοῦ, ἀνυψώσεως τῆς νεολαίας, τονώσεως τοῦ κλήρου, ψυχαγωγίας τοῦ χωριοῦ κ.λ.π. Αὐτὰ ὅλα θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν ἀπερχίαν, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν Πελοπόννησον τὴν τόσον περιτράνως ἐκδηλώσασαν τὴν πίστιν της πρὸς τὸ Νέον Κράτος. Ἀλλὰ ὅλα αὐτά, ὡς φυσικόν, δὲν γίνονται ἐὰν δυὰ μιᾶς μαγικῆς ῥάβδου, οὔτε ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην. Χρειάζεται μελέτη, σύστημα, ἐξεύρεσις τῶν ἀπαραιτήτων πρεσμῶν, χρῆμα, ἰδίᾳ δὲ ὑπομονὴν καὶ μεγάλην μάλιστα ὑπομονὴν τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως ἐξαιτεῦμαι ἀπὸ τοὺς "Ἕλληνας τῆς Πελοποννήσου πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνω μαζῦ μὲ τὸν χαιρετισμόν μου, τὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὶν φθάσω εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης μου εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς συγκινήσεις ποὺ μοῦ ἐχάρισαν, διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν μὲ τὸν ὁποῖον μὲ ἐτόνωσαν, ἀλλὰ ἰδίᾳ διὰ τὴν πίστιν τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσαν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸς τὸ Νέον Κράτος.

"Ὅταν ἡ Πελοπόννησος πρωτοπορῇ ἡ Ἑλλὰς θὰ εὐημερῇσῃ.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΤΖΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ-ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ Α. ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ὁ «Τηλέγραφος» θεωρεῖται εὐτυχὴς σήμερον δημοσιεύων τὸ ἀνωτέρω βαρυσήμαντον ἄρθρον τοῦ ὑπουργοῦ Διοικητοῦ Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶ, εἰδικῶς γραφὲν διὰ τὰς στήλας του καὶ ἀναφερόμενον εἰς τὰ συμπεράσματα τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτοπίου ἐξετάσεως τῶν ζητημάτων τῆς Πελοποννήσου. Δὲν εἶνε καθόλου ὑπερβολὴ ἂν εἴπωμεν ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς καὶ τόσον πολύτιμος αὐτὸς συνεργάτης τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς κυβερνήσεως, ἀπετέλεσε κατὰ τὸ 20ήμερον αὐτὸ τῆς περιοδείας του ἕνα πραγματικὸν ἄθλον. Περιῆλθεν μὲ σπάνιον ψυχικὸν σθένος καὶ ἀντοχὴν σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ Πελοποννησιακὸν ἔδαφος, ἐξήτασε τὰ ζητήματα τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἀντελήφθη τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν πόλεων, συνέστησε ἐργασίαν, ἔδωσε πατρικὰς συμβουλάς, ἐνεφύσησε νέαν πνοήν, θὰ ἔλεγε κανείς, τὴν πνοὴν τῆς αἰσιοδοξίας πρὸς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, ἐνέπνευσε τέλος τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅλους καὶ ἤσυχος πιὰ ὅτι ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον του ἀκέραιον ἔναντι τῆς ἀποστολῆς του, ἀνεχώρησε διὰ νὰ ἀναφέρῃ σήμερον, φθάνων εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰ ἀποτελέσματα τῆς περιοδείας του πρὸς τὸν Κυβερνήτην καὶ Ἀρχηγόν. Ἀναμφιβρήτως δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀνθρωπος, εἴτε ἐπιστήμων εἶναι αὐτός, εἴτε ἀπάγγελμα-τίας, εἴτε ἀγρότης, εἴτε ἐργάτης, εἴτε ἁπλοῦς τέλος πολίτης, ὁποῖος νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν ἀγῶνα τοῦ Κοτζιᾶ νὰ μὴν ἀντελήφθη τὴν ἀλικρίνειαν τῶν λόγων του ἐπισημοποιημένην καὶ τεκμαρτήν, τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους του ἀκεραίαν, τὴν ἀλήθειαν τῶν ὑποσχέσεών του χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ὑποκρισίαν καὶ τὸν δόλον. Εἶνε πράγματι ἄνθρωπος τῶν ἔργων καὶ τῆς εἰλικρινείας καὶ τέτοιος σήμερα θὰ σταθῇ ἐμπροσθεν τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ διὰ νὰ τοῦ ἀναφέρῃ ἀπὸ τὶ πάσχει ἡ Πελοπόννησος, τί ἀτάγκας ἔχει καὶ τί ἐπιβάλεται νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ Κράτος ὑπὲρ αὐτῆς. Ἡ Πελοπόννησος ὀφείλει χάριτας εἰς τὸν Κώσταν Κοτζιᾶν, γιατί εἰς τὸ πρόσωπόν του εὗρε ἀναμφιβρήτιμος, τὸν πλέον θερμὸν συμπαραστάτην καὶ ἀντιλήπτορα τῶν ζωτικῶν ἀναγκῶν της, ὑπὲρ τῶν ὁποίων οὔτος θὰ συνηγορήσῃ, εἰμεθα βέβαιοι, μὲ σθένος ἑνὸπιον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἡ μόνη καὶ σαφεστέρα διαπιστώσις ποὺ ὑπάρχει τὰ τελευταῖα χρόνια εἶναι ὅτι ἡ πόλις τῶν Πατρῶν πάσχει ἀπὸ ἀνιόσεων οἰκονομικὴν κατάπτωσιν, τὸ μόνο δὲ παρήγορον ἐν προκειμένῳ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἀπέμεινεν, εἶναι ἡ βιομηχανία μας. Τὰ λειτουργοῦντα ἑνταῦθα Βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ἀπασχολοῦν περὶ τοὺς 300 ἐργάτας ἐν συνόλῳ, πράγμα τὸ ὁποῖον κατὰ φυσικὸν λόγον δίδει μίαν κίνησιν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ μετριάζει ὁπωσδήποτε τὸ κακὸ τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀνεργείας. Πρέπει λοιπὸν νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς παράγοντας τοῦ οἰκονομικοῦ μέλλοντος τῆς πόλεως εἶναι ἡ Βιομηχανία ἡ ὁποία παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ νὰ ἱδρυθοῦν εἰς τὴν πόλιν μας νέαι βιομηχανίαι ἀκόμη. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὁποῖος ἀποτελεῖ μέγιστον οἰκονομικὸν συμφέρον ὁλοκλήρου τῆς πόλεως, πρέπει νὰ στραφοῦν πάντες καὶ πρὸ παντὸς ὁ Δῆμος καὶ οἱ ἐργάται, τὸν ὁποῖον ἀναπτύσσει τὸ ἀνωτέρω ἀκροατήριον ἐγένετο χθὲς τὴν 7.30' ἑσπερινὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλαρμονικῆς; ἡ προσκεκλημένη θέσα διαλέξις τοῦ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ι. Συκουτρῆ ὑπὲρ τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Κυρίων μὲ θέμα: Αἰσθητικὴ ἀνάλυσις τῆς μορφῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῦ Ὁμήρου.

Εἰς τὴν διάλεξιν παρέστησαν ὁ Νομάρχης κ. Γώτης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Θεοφίλου, ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. κ. Βογιανζῆς καὶ Ξηντάρακος, οἱ ἐπιθεωρηταὶ Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. κ. Λάζος καὶ Γαρδίκας, οἱ κ.κ. Γυμνασιάρχαι, πολλοὶ καθηγηταὶ κ.ἄ.

Ἡ Πρόεδρος τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου κ. Σοφῆ παρουσίασε τὸν ὁμιλητὴν, εἰποῦσα τὰ ἑξῆς:

«Ἔρχομαι σήμερον ὄχι νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν κ. Συκουτρῆν τὸν διαπρεπῆ ὁμιλητὴν εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλους μας καὶ ἀπὸ τὰς δύο ὁμιλίας, τὰς ὁποίας εἶχε τὴν καλωσύνην καὶ τὴν εὐγένειαν μὴ φεισθεὶς κόπων νὰ μᾶς δώσῃ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου μας πέρυσι οἱ δοῦται θὰ μᾶς μείνουν ἀλησμόνητοι καὶ διὰ τὸ περιεχόμενον καὶ διὰ τὴν ὀρεκτικὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν προσεπόριζαν εἰς τοὺς, γονεῖς καὶ κηδεμόνας.

Εἶναι παγκοίνως γνωστὸν τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Συκουτρῆ ὑπὲρ μορφώσεως καὶ τῆς ἐξυψώσεως τῆς Νεολαίας τῆς πατρίδος μας σκοποῦ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ ἡμέτερος Σύλλογός μας ἐπιδιώκει.

Ἡ Εὐγνωμοσύνη τοῦ Συλλόγου μας πρὸς τὸν διακεκριμένον ὁμιλητὴν τὸν συνοδεύει πάντοτε.

Καὶ ἐφέτος ὑπεκούσεν εἰς τὴν παράκλησιν ἀδέχθη νὰ κατέλθῃ ἐκ νέου εἰς τὴν πόλιν μας παρὰ τὰς πολλαπλᾶς ἀσχολίας του, τὰς ὁποίας γνωρίζω ὅτι ἔχει.

Κοὶ ἰδοὺ σήμερον ἐν μέσῳ ἡμῶν θὰ ἔχωμεν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀκούσωμεν παρὰ τοῦ κ. Συκουτρῆ δύο διαλέξεις σήμερον καὶ αὔριον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πανθέου. Ἡ ὠφέλεια καὶ ἡ τέρψις ποὺ θὰ αἰσθανθοῦμε ὅλοι μας εἶναι μεγάλη καὶ μαζῦ μὲ τὴν εὐχαριστησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Συλλόγου μας πρὸς τὸν ἔξοχον καὶ μελίρρυτον ὁμιλητὴν, ἐκφράζω ἐκ μέρους τοῦ Μορ. Συλλόγου τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς ὅλους ἡμᾶς εὐγενῶς ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον δεικνύει προθυμίαν εἰς πᾶσαν πρόσκλησίν μας καὶ οὔτω μᾶς βοηθεῖ εἰς τὸ βαρὺ καὶ δύσκολον ἔργον μας καὶ μᾶς παρέχει τὸ θάρρος νὰ συνεχίζωμεν μετὰ μεγάλου ζήλου τὴν δράσιν μας.»

Ὁ ἐκλεκτὸς ὁμιλητὴς, γνωστὸς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον διὰ τὴν ἐνεργήτητν του εἰς τὰ ἀγκαῖα ἔτη, διεξήγαγε τὸ θέμα του ἐν ἀπαρμίλλῳ γλαφυρότητι, συγκεκριμένος τὰ ἀκροατήριον μέχρι καὶ 10 ἀκριβῶς λεπτὰ εἰς καταφαγὴ ἔκστασιν καὶ προκαλέσας ἀβάπτιστον τὸ ἐνδιαφέρον του.

Ὁ κ. Συκουτρῆς, ἀνέπτυξε λεπτομερῶς καὶ διεξονυχιστικῶς τὴν πρακτικὴν αἰσθητικὴν μορφὴν τοῦ Ἀχιλλέως, τὴν ὁποῖαν ἠβλέπετο καὶ προσωδῶν συγκεκαλυμμένα καὶ περιληπτικῶς ὁ Ὅμηρος, εἰς τὸ ποίημά του. Παρουσίασε τὴν ἀτρεμίαν τῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου ἥρωος τῆς Ἑλλήνας πολεμιστοῦ καὶ τὸν ἀνθρωπὸν, τὸ ὁποῖον λυμαίνεται ἐν ἀκόμῃ τὰ τρία τέταρτα τῆς ὁρᾶς ἐπαινεῖς χώρας μετὰ παρεμβάσεις ἱστορικὰς παραδόσεις. Ἀλλὰ ἕνα πρᾶγμα πρέπει νὰ προσέξουν οἱ σήμερον ἀντίπαλοι: ὅτι ἕνας ἕλλὴν ἀνεπλέας εἶναι ἀτομος νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν διαφόρων.

Πρὸ τοῦ ἀμφιλέου Ἑσπερινοῦ πολέμου ἀπεβάλλετο ἐν ἕλλὴν μία αὐστηροτάτη αὐθεντεύτης. Ἤτον κατεβλημένος τὸ ἔνα, ἐν τῇ τῆς σημερινὴν ἔξαψιν ἔπου εὐρίσκεται ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἠφαιστεία, μὲ ἀπόφασις φανερὰ εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑθνικῆς χερσονήσου, θὰ ἀπέφερεν ἄλλας καὶ εἰσυπερβάσεις ἐμφύλιος σπαραγμὸς (ἢ ἀνφυλίζετο καὶ θὰ ἐλάμβανε φοκαλεστέραν ὄψιν. Τοῦτο θὰ καὶ ἐγένετο. Ἡ Μαδρίτη θὰ εἶχε πέσει πρὸ ἰκανοῦ χρόνου ἐὰν αἱ διεθνεῖς διανάγκες τοῦ ἀμιθρῶ καθεστῶτος δὲν εἶχον ἐκεῖ μεταῦθῇ εἰς ἀπάνεψιν τῆς Ἰταλικῆς καὶ κατόπιν γερμανικῆς ὑποστηρίξεως, ἢς ἔκυον οἱ ἐθνικιστοί. Σήμερον στενοχωρεῖ τὴ Ἰταλικὴ στρατεύματα πρὸ παντὸς ἡ ἀφοσπο'α τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, ἡ ὁποία εἶναι ὀρατοτέρα καὶ ἰσχυρά.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὸ πραγματικὸν γήτητον μᾶς Δυνάμεως εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ πάντοτε ἀεῖνο τῆς σωφροσύνης καὶ συνέσεως. Πρόχθες, ὅπερ καὶ ἀνεκλήφθη ὑπὸ ἐξ' ἀρχῆς καὶ ἐφέρμοσεν ἡ Μεγάλη Βρεττανία. Πρόχθες, ὅπερ θὰ ἔδει ν' ἀνεκλφθῇ καλλίτερον καὶ ἀγκαιρότερον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις. Καὶ διὰ τοῦτο πρέπει, εἰπεῖν ποτε. ἄλλοτε ἀπὸ σήμερον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ τηρήτῃ αὐστηροτάτην οὐδετερότητα πρὸ τῶν θλιβερῶν γεγονότων τῆς Ἰσπανίας, παρὰ τοὺς ἀφιθεμοῦς τῶν παρεκπαιῶν κομμουνισῶν.

Πρέπει ἐπίσης ἡ Γαλλία νὰ μάθῃ νὰ νίνῃ σιβηστή. Σήμερον φιαπζεται ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς Βελλένιας. Ἐκατονετάδες Γάλλων θθλιοντῶν, ἀποκαρβωθέντες ἀπὸ τὸ ἀπάγγελμα τὸ ὁποῖον τοὺς παρόθουν ἐν ἐξισκοῦν, ἀπηυθύνθησαν εἰς τὴν ἐν Βελλένκα Γάλλον Πρεβεσνν. Ζητήσαντες ἐπιμόνως ν' ἀποτελεῖν ἕνον τὸ δυνατὸν συντομότερον σίκαβα. Ὁ Πρόξενος τοῦ Ἔθνους ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἕνα πολεμικὸν γαλλικὸν πλοῖον ἐφηγκυροβίλησεν εἰς τὸν ὅρμον τῆς Βελλένιας διὰ νὰ τοὺς παραλάβῃ καὶ τοὺς φέρῃ εἰς τὴν Γαλλίαν. Οἱ ἀτυνομικοὶ ὅμως τοῦ Δόρκιο Καμπαλλέρο ἀντεκέθησαν εἰς τὴν ἀναχώρησίν των καὶ οἱ ἀστυοκῆς πρόκῃ θέλοντες ὑπωρεῖ ὑπῆρχαν νὰ παραμείνουν εἰς μέλν μὲ μόνην καὶ περιωρισμένην συνοικίαν ζῶντες, θὰ ἐπιμένουν.

Ἐπίσης ἐπὶ κάποιε ἀπὸ ἡν ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἐπέφερεν ποτὲ εἰς εἰκνδήποτε κυβέρνησιν νὰ ἐμπαίξῃ τὰ σέκνα τῆς, τοὺς Προξένους τῆς, τὸ πολεμικὸν τῆς.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΜΦΥΛΙΟΝ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ἀπὸ τὸ χθὲς κοιμοθὲν φύλλον τοῦ Παρισινοῦ «Φιγκαρὸ» παρελαμβάνομεν τὸ κατωτέρω ἄρθρον τοῦ διαπρεποῦς διπλωματικοῦ ἀρθρογράφου κ. Βλοθιμήρου ντ' Ὀρμεσσόν.

Ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ρώμην ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Λιβύην ταξειδίου του. Τὸ ταξείδιον τοῦτο δὲν εἶναι ἀναμφιβόλως ἕνον τῶν τὰ γεγονότα τῆς Ἰσπανίας. Οἱ Ἰταλοὶ εἶναι μάγκοται ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν «θεθλεοντῶν» εἰς τὰ πρόθυμα τῆς πρωτεύουσης τῆς Ἰβηρικῆς Χερσονήσου, φαίνεται νὰ συναντοῦν, πράγματι, πολλὴ καὶ σοβαρὰς δυσκολίας. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ κθ' ἐτοῦ δὲν ἐνέχει τόσον τὸ ἐκπληκτικόν. Κάθε μάχη ἔχει τὰ καλὰ καὶ τὰ δεινὰ της ἐξ ἄλλου. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν καλλιτέρων παρατηρητῶν, ἡ διέξοδος τοῦ πολέμου δὲν φαίνεται ὡς ἐπικειμένη. Ὁ πόλεμος αὐτὸς εἶναι σκληρὸς καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀκόμη.

Ἔτι περισσότερον ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ἡ Ἰταλία ἀναμίχθη ἐνεργῶς εἰς τὴν Ἰσπανικὴν ὑπόθεσιν. Διπλωματικῶς μὲν ἀνεμίχθη διὰ τῆς ἀσημαντικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Μορόγκος Σωφιστικὸς δὲ, ἀποστέλλουσα εἰς τὴν Ἰσπανίαν 60.000 ἀθλιμένους καὶ ἀρκέας συνεταγμένους ἄνδρας, ἐὰν λάβῃ πενταπλάσιος ἀπὸ ἕσους ἀπόστειλεν ἡ Γερμανία.

Ἡ χειρονομία αὐτὴ ἦτο τολμηρά. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ Ἰταλία ἔχει ἤδη πολλὰ ζητήματα ἀνὰ χεῖρας ὀπὸ ἐπίλυσιν. Κατὰ τοῦτο μᾶς περιλάμπρου ἐστρατείας εἶναι τάφρα ἠγαγκασμένη νὰ εἰρηνοποιήσῃ τὴν Ἀδῆσσυνίαν πράγμα τὸ ὁποῖον θ' ἀπαιτήσῃ δι' ἀρκετὸν ἀκόμη χρονικὸν διάστημα ἄνδρας πολεμικὸν ὁλικὸν καὶ χρήματα. Εἶναι ἠγαγκασμένη ἐπίσης νὰ ἐφρεύρῃ τὴν ἀνεξαρτησίας τῆς Αὐστρίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ δὰ τὸ μέλλον τῆς ζωτικόστατον ζήτημα.

Ὅσα προβλήματα καὶ ἂν προέβλεπον εἰς τὴν ἐπιστασικὴν κυβέρνησιν εἶναι βέβαιον, ὅτι, μακρὰν τοῦ ν' ἀποπερυνθῇ ἀπὸ τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα συναντᾶ, ἡ Ἰταλία θὰ κινήσῃ πάντα λίθον διὰ νὰ τὰ ὑπερνηθήσῃ.

Ἀποκαλεῖ γόητρον καὶ ὑπερηφάνειαν διὰ τὰ δικτατορικὰ συνάγματα τὸ νὰ μὴ δύναται ν' ἀνιμετκπίσωσι τὴν ἀμφίρροπον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἄνω ζωμῶν ἐξ ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων. Πάσα ὅμως δυνάμις ἀνθρω